

Yeter ki Kabul Etsin Beni Mevlam

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 23 Ekim 2021

Bir düş' e mahal verdi ıssızlık ve yükümlülüğü verilmiş hükümlerin bense aheste varlığımla yol alıp da düşünmeden edemedim bir iklimde saklıyım en çok da matemimle sıvadığım duvarları mabedimin ve sıvadım kollarını kalemin:

Esir düştüğüm bir iklimsin, sen
Sırtan günün v/edası
Asılı kaldığım bir bela mı yoksa içimin ezikliğinde
Dokunmaksa hayaline
Ve gecenin neşri
Yüreğin fendi
Yalnızlığın mahşeri kalabalığı.

Sözcüklerim, bayım:
Ah, sözcüklerim sökün eden yaramdan
Yalandan sevmedim hem
Yaralarımda saklı ay ışığı
Bir yıldız isem yürekten seken
Bir gül olsam ne ki solduktan sonra?
Deştikçe mezarımı
Delinen belleğim ve heybem
Sınandığıma binaen
Hala mı saklı umudum?
Hala mı ısladığım aşkın matemini?
Harala gürele sevdiğimse tek gerçek
Azıcık da meylettiğim huzur kim bilir nelere delalet?

İçimdeki iklim
İklimdeki saçak
Yaralarımın bandajı işte sefil yürek
Deşense ömür
Telaşla sevdiğim belli ki kader
Ne zaman yan çizdim ki ben aşktan?
Azılı bir matem yüreği ısıklayan
Azımsanmayacak bir c/esaret
Gerisin geri kaçtığım mı yalan?

Geri duramadığım bir mabet
Aşkın körfezi
Yüreğin dehlizi
Yansızlığım severken ve yaşarken
Yansam ne ki sevmedikten sonra?

Yanmak, bayım yanmak alev alev
Sözcüklerin üstüne döktüğüm benzin misali bunca imge
Tahayyülü mümkün olmasa da mutluluğun
Serildiğim kadar sözcüklere
Sarıldığım kadar yalnızlığa
Beni bilen biri madem bir ömür boyu...

Ah, sefilce süründüğüm
Ah, farkında olmadan sürüldüğüm
Sindiğimse yalan
Sığamazken yere göğe
T/aşkın mizacım
Sevecen telaşım
Sökün eden binlerce hece
Kürediğim varsın yalnızlığı yalan olsun
Varsın kanayım her söze
Aşk niyetine içtiğim bedelleri
Çürüğe çıkan benliğimi
Çarmıha gerdiğimse dünü
Çömez sakinliğimle
Sayamadığım kadar derdi yüklendiğim
Şifası Mevla'mda olsa da bayım...

Ben sizi Allah rızası için severken
Şerh düştüğüm şu beyaz zemindir mabedim
Matemimle savrulduğum her gece ve hece
Dibi görmekse kaderim, bayım
Maruzatımı gömdüm mezarıma
Benimle beraber gömülecek her sırrı ve aşkı
Adamışken bir kez
Yalnızlığın bekası
Olsa olsa sırttan gece
Sinen rüzgâr

Aklımdan firar eden binlerce hayal
Gözümü sakınırken ben
Gönül gözüme sirayet eden
Sinemdeki hüznün ve elem
Sarığım belki kayıp
Sandığım olsa da kırık
Kalp dediğın ne ki?

Kabrime ve kibleme dönük yüzüm
Bir de Rabbime itaat ettiğım tek gerçek
Tahammülü zor olsa da bunca derdin
Varsın küreyim sessizliğimi
Kardığım her şiir
Bazense kördüğüm bellek
Koptum ve yırtıldım nasıl da delik deşik
Eşiğinde durduğum hayatın heba olduğu
Asla değıl rivayet
Varsın defalarca öleyim yeter ki kabul etsin beni
Mevla'm ve uğruna çırpındığım hidayet...